

Blancaflor / El retorn del marit

♩.=92

On es - tà la Blan - ca flor? So - ta d'u -
na ma - ta de men - ta que en bro - da - va un mo - ca -
dor per la fi - lla de la rei - na,
per la fi - lla de la rei - na.

On està la Blancaflor? Sota d'una mata de menta
que en brodava un mocador per la filla de la reina,
per la filla de la reina.

El mocador n'era d'or; ella l'en brodava amb seda;
quan la seda li'n faltà, l'en broda amb els seus cabells.
Quan la seda li'n faltà, l'en broda amb els seus cabells,
que dels seus cabells amb l'or no hi havia diferència.
Gira els ulls envers la mar, veu venir la mar bonança,
veu venir un mariner que a ella son marit li sembla.
—Mariner, bon mariner, Déu vos do la mar bonança.
No n'heu pas vist mai passar mon marit a dintre França?
—No el conec ni sé qui és, ni tampoc sé com se *llama*.
—Si se *llama* Don Joan, servidor del rei de França.
—Ja el conec i sé qui és, i paraula me'n recomana.
M'ha dit que us busqueu espòs que ell esposa s'ha buscada.
—Malhaja qui empresa l'ha, malhaja qui li ha dada;
set anys en som esperat com a dona ben casada.
Altres set l'esperaré com a viudeta enviudada.
Si al cap els set anys no ve, per monja en seré posada.
Del convent de Sant Lluís, o bé el de Santa Clara,
o en el convent de Jesús per estar més retirada.
—No us en feu mongeta, no, no us en feu mongeta, encara,
que el galant que vós *aimeu* aquí l'en teniu vós ara.